

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת רחלי טיקטין עדולם

תובע צוראל שוחט
ע"י ב"כ עו"ד בן שחר יריב ו/או שמעון מלכה

נגד

נתבע מלכאל בן יוסף
ע"י ב"כ עו"ד לירן ינקוביץ'

פסק דין

1 לפניי תביעה של שוטר בגין פרסום לשון הרע נגדו ברשת הפייסבוק.

2

3

רקע ועובדות שאינן שנויות במחלוקת

4 1. התובע הינו שוטר במשטרת ישראל, המשרת ביחידת הסיור בתחנת אופקים.

5 התובע היה אמון בזמנים הרלוונטיים לתביעה, בין היתר, על אכיפת הנחיות של משרד

6 הבריאות, צווים ותקנות שעת חירום שהותקנו בשל נגיף הקורונה, ובין היתר היה אמון על

7 אכיפת תקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש – הגבלת פעילות), תש"ף – 2020 (להלן:

8 "תקנות הקורונה", או "הנחיות הקורונה" לפי העניין).

9 2. הנתבע היה בזמנים הרלוונטיים לתביעה תושב העיר אופקים.

10

11

אירוע מתן דו"ח קורונה מיום 17.04.20

12 3. בתאריך 17.04.20, סמוך לשעה 17:00, במסגרת אכיפת הנחיות הקורונה, אייש התובע

13 מחסום בכביש 241 בכניסה לעיר אופקים, עת הגיע הנתבע עם רכבו מכביש 241 לכיוון

14 אופקים, זאת לטענת התובע, בניגוד להנחיות שנהגו באותה העת, לפיהן יציאה מחוץ לעיר

15 תותר רק למטרות חיוניות. לטענת התובע, לאחר תשאול של הנתבע ולאחר שהבין כי

16 הנתבע לא יצא מהעיר למטרה חיונית, נתן לנתבע דוח בגין הפרת הנחיות הקורונה, ע"ס

17 500 ₪.

18 4. תחילת האירוע, היינו עצירת הנתבע בכביש ותשאול ראשוני של הנתבע, תועדו במצלמת

19 הגוף של התובע, בווידאו ללא קול, ובהמשך הופעל הווידאו עם קול.

20 הנתבע אף הוא תיעד חלק מהאירוע (הסרטונים שצולמו על ידי שני הצדדים הוגשו לתיק).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

- 1 בתחילת האירוע נראה התובע כשהוא עוצר את הנתבע בצד הדרך, ומתקיים שיח קצר בין
2 השניים במהלכו, כפי הנראה, ולפי המשך התייעוד והתמלול שלפניי, נשאל הנתבע היכן היה,
3 והשיב כי יצא לסיבוב. בסיום השיח נראה הנתבע כשהוא מוסר לתובע תעודה מזהה שלו,
4 והתובע מתקדם לכיוון הרכב המשטרתי, ומוסר את התעודה המזהה לאחר שהיה ברכב
5 המשטרתי, ורשם את הדוחות.
6 בזמן רישום הדוח ברכב המשטרתי, חזר התובע לשוחח עם הנתבע, ובשלב זה הופעלה
7 מצלמת הגוף בווידאו עם קול.
8 הנתבע נשמע טוען אז כי היה בקניות בקיוסק "דודו ממתקים" בעיר אופקים, והניף בידי
9 שתי שקיות עם בקבוקי / פחיות שתיה. התובע שאל את הנתבע אם כן, מדוע אמר לו קודם
10 לכן כי סתם יצא לסיבוב, והנתבע השיב כי לאחר הקניות ב"דודו ממתקים", יצא מהעיר
11 על מנת לראות בית שהוא בונה במושב סמוך.
12 התובע הסביר לנתבע כי על פי הנחיות משרד הבריאות ניתן לצאת מהעיר רק למטרות
13 חיוניות. בשלב זה מסר חייל אשר אייש אף הוא את המחסום (יחד עם חיילים נוספים),
14 לידי התובע, את הדוח שנרשם לנתבע, וכאשר התובע ניסה למסור את הדוח לנתבע, סרב
15 הנתבע לקבלו, וכמו זרק את הדוח לעבר התובע. הנתבע החל להתווכח עם התובע, בטון
16 מורם, וטען כי לא מגיע לו לקבל דו"ח, וכי התובע מחפש אותו, מתנקם בו ומתנכל לו, בשל
17 הליך משפטי שהתנהל בין הצדדים קודם לאותו אירוע, וכאשר לטענת הנתבע הוא "ניצח"
18 בו את התובע (יבואר בהמשך). כמו כן טען הנתבע בפני התובע, כי הוא לקח ממנו את
19 התעודה המזהה בלי להודיע לו כי הולך לתת לו דו"ח ואין זה תקין. התובע הכחיש את
20 טענות הנתבע, והשיב כי אף אחד לא מחפש אותו, וככל שיש לו השגות על הדוח יוכל לערער
21 עליו. הנתבע הטיח בתובע כי ילך לבית משפט וכי התובע לא יעבוד יותר במשטרה (להלן:
22 "אירוע מתן דו"ח הקורונה").
- 23 5. אין מחלוקת כי דו"ח הקורונה בוטל לבסוף ע"י המשטרה, בעקבות בקשה שהגיש הנתבע
24 בעניין זה, בטענה כי ביצע קניות זמן קצר קודם מתן הדו"ח.
- 25 6. על פי דו"ח פעולה מטעם התובע מיום האירוע, קרי, מיום 17.04.20, עולה כי באותו יום
26 רשם התובע דו"חות קורונה לשני אנשים נוספים, מלבד הנתבע (ר' דו"ח הפעולה שהוגש
27 לתיק ביום 21.07.21, וראו גם סרטון שהגיש התובע בעניין זה).

הפרסום נשוא התביעה

- 28
- 29
- 30 7. כשעתיים לאחר המפגש בין הצדדים, פרסם הנתבע פוסט ברשת הפייסבוק, בעמוד הפרטי
31 שלו, בו נרשמו הדברים הבאים: "לפני שעה וחצי לאחר עשיתי קניה אצל דודו ממתקים
32 באופקים לאחר שיצאתי ממנו עצר אותי שוטר צוריאל שוחט שהיה איתי בבית משפט
33 רק חצי שנה קודם על לקיחת חוק לידיים ויצא בפסק הדין אשם ואני לא מבין איך עד

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

- 1 עכשיו הוא נשאר בתחנת אופקים. עצר אותי אותו שוטר בטענה לבדיקה שגרתית נכנס
 2 לרכב ובינתיים בזמן שאני ממתין יוצא חייל עם טופס מסתבר שזה דוח למה עוד פעם
 3 השוטרים רואים והוסבר להם שעשיתי קניה למה לא להפעיל שיכול דעת למה רק לתת
 4 דוחות ללא סיבה וגם כנקמה ועוד פעם לעשות דווקא למה. אני פונה למשטרת אופקים
 5 שוטר שיצא אשם למה לתת לאותו שוטר שוב לחזור לעשות פשיעה למה כנגד אזרחים
 6 חפים מפשע למה" (כל הטעויות במקור – הערת הח"מ).
 7 לפוסט זה צורף הסרטון אותו צילם הנתבע. בסרטון מתועד האירוע לאחר לקיחת התעודה
 8 המזהה של הנתבע, ובזמן רישום הדוח, ומהרגע בו טען הנתבע בפני התובע כי יצא לקניות
 9 והציג בפניו לראשונה את השקיות עם השתייה. בסרטון כאמור, מטיח הנתבע בתובע, כי
 10 הוא מתנקם בו על אותו הליך משפטי קודם, בו הוא הפסיד לו, לכאורה, וכי הדוח אינו
 11 מוצדק, וכיוצ"ב, ראה הפירוט לעיל.
- 12 8. אציין כי פוסט זה לא צורף לכתב התביעה וגם לא פורט בכתב התביעה, והתביעה לא הוגשה
 13 בגינו, ואשר על כן, אני קובעת כי לא ניתן לתבוע בגינו, אולם הוא משמש רק לפרסומים
 14 שכן נתבעו, ואשר יפורטו להלן.
- 15 9. פרסום הפוסט והסרטון עוררו מספר לא מבוטל של תגובות, אליהן הגיב הנתבע:
 16 כך לתגובת אדם שכתב: "גם לי הוא עשה אותו הדבר...אחד כזה אסור שיהיה במשטרה",
 17 השיב הנתבע: "הבעיה שהוא משתמש במדים ויוצא שהמדינה תמיד משלמת על שוטרים
 18 שלובשים מדים...עוד פעם המדינה תיקח אחריות על שוטר עבריין הוא היה איתי בבית
 19 משפט והפסיד על אלימות שהיתה מצולמת" ;
 20 לתגובת אדם שכתב: "...גועל נפש התנהגות שוטר", השיב הנתבע: "נשמה שלי כבר היה
 21 איתי בבית משפט הפסיד השקרן רצה נקמה", וכן: "וואי תקשיב אני בהלם שקרן כזה
 22 נוכל פשוט נוכל מסקנים אנשים שלא מצלמים" (הטעות במקור).
 23 לתגובת אדם שכתב: "תן לו בראש בבית משפט", השיב הנתבע: "השוטר כבר היה איתי
 24 בבית משפט הפסיד יצא שקרן ועוד פעם משקר כמה אפשר לעשות רע לכולם בלי סיבה"
 25 מה שמודגש בקו, הינו מה שצוטט בכתב התביעה ומהווה את המילים הספציפיות שהנתבע
 26 סבור שהן מכפישות ומהוות הוצאת דיבה (להלן: "הפרסום" או "הפרסום נשוא
 27 התביעה").
 28
- 29 דיון באירועים קודמים בין התובע לבין הנתבע, שלטענת הנתבע היוו בסיס
 30 להתנכלות התובע כלפיו
 31 אירוע מיום 22.04.12 – עיכוב ומעצר של הנתבע בתחנת המשטרה ותביעת הנזיקין שהתנהלה
 32 10. ביום 22.04.12 בשעה 11:00 לערך, עוכב הנתבע ע"י שוטר, רס"מ גדי ויימן (להלן: "ויימן"),
 33 בגין התפרעות, העלבת שוטר והפרעה במילוי תפקידו, זאת לאחר שניתן לו דוח תנועה (בגין

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

- 1 אי עצירה בתמרור עצור). הנתבע הגיע אל תחנת המשטרה, ובשלב מסוים פנה לצאת אל
2 מחוץ לתחנה (הדעות היו חלוקות בשאלה מה הייתה תכלית היציאה). הנתבע התבקש
3 לחזור לתוך התחנה, ומשלא חזר הודיע לו ויימן כי הוא עצור. בניסיון לאזוק את הנתבע,
4 נעזר ויימן בתובע, שהיה אז יומנאי בתחנת אופקים, והשניים הפעילו כוח סביר שגרם
5 לתובע לחבלה בידו. כעולה מסרטון שהגיש הנתבע לתיק, ואשר צולם על ידו, בשלב זה חשש
6 הנתבע מהפעלת הכוח נגדו ואמר לויימן "אתה תשבור לי את הידיים, אתה תשבור לי את
7 הידיים". ויימן השיב: "אם צריך נשבור את הידיים" (נספח 1 לראיות הנתבע). לאחר מכן,
8 הנתבע נחקר והוחזר לתא המעצר. בשעה 18:50, לאחר התערבות של סניגור, שוחרר הנתבע
9 מן המעצר (להלן: "אירוע המעצר").
- 10 11. ביום 07.08.12 הוגש כנגד התובע כתב אישום בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התנהגות
11 פרועה במקום ציבורי, איומים והעלבת עובד ציבור (ת"פ 12-08-12422).
- 12 ביום 03.07.13 חזרה בה המדינה מכתב האישום לפני שניתן מענה לאישום (נספח 3 לראיות
13 הנתבע).
- 14 12. התובע הגיש ביום 24.04.12 תלונה במח"ש נגד ויימן, אך המחלקה לחקירות שוטרים
15 החליטה ביום 08.07.12 כי אין מקום לפתוח בחקירה. התלונה הועברה ליחידה לתלונות
16 הציבור במשטרת ישראל, ובהודעה לנתבע מיום 05.09.12, נמסר כי התלונה אינה מוצדקת.
- 17 13. הנתבע הגיש תביעה אזרחית – נזיקית, נגד משטרת ישראל ונגד שלושה שוטרים שהיו
18 מעורבים לטענתו באירוע: ויימן, התובע, ורס"ב יצחק אבוקסיס (ת"א 14-03-61090, אשר
19 נדונה בפני כב' השופטת חת מקוב). המדינה הגישה הודעת חסינות בעניינם של השוטרים,
20 וחרף התנגדות הנתבע, הוחלט לדחות את התביעה כנגד השוטרים, ולהותירה כנגד
21 המשטרה / המדינה בלבד.
- 22 הנתבע טען בתביעה שם, כי השוטרים התרשלו בעיכובו ובמעצרו שלא כדין, ובתקיפתו תוך
23 גרימת חבלה בידו, בעת שעשו שימוש בכוח שלא כדין וכלאו אותו לשווא.
- 24 בפסק דין מיום 21.11.19 נקבע, בין היתר: "המדינה התרשלה במכלול התנהלותה כלפי
25 התובע, החל בעיכובו, עבור דרך ההחלטה על מעצרו לרבות תוך הפעלת כוח, גם אם סביר,
26 וכלה בהותרתו בתא המעצר עד לשעה 19:00 בערב, כארבע שעות לאחר שהסתיימה
27 חקירתו. אני סבורה שהתנהלות זו של המדינה, חרגה מסטנדרט התנהלות סביר של
28 משטרה וגרמה לתובע לנזק ועל כן יש לומר כי המדינה עוולה כלפי התובע ברשלנות"
29 (סעיף 70 לפסק הדין). לבסוף נקבע כי המדינה תפצה את התובע בסכום של 30,000 ₪, בגין
30 כאבו הפיזי מהחבלה, ובגין סבלו הנפשי לאור שרשרת האירועים (להלן: "התביעה
31 הנזיקית").
- 32
33

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

1 אירוע מיום 19.02.17 – הגעת התובע לבית הנתבע בעקבות קריאה במוקד המשטרה, מאת אמו

2 של הנתבע

3 14. ביום 19.02.17, במהלך משמרת של התובע, הפעם בתפקידו כסייר בתחנת אופקים, יחד עם
4 שוטר נוסף בשם תומר רצון, התקבל דיווח מיומנאי התחנה ולפיו אישה מבוגרת, תושבת
5 אופקים, התקשרה ודיווחה כי הוצאה ע"י בנה ורעייתו, אל מחוץ לביתה ברח' אלנקווה
6 29/1 באופקים (להלן: "הדירה"), והם אינם מאפשרים לה להיכנס. אותה אישה, הינה הגבי
7 ניקדם אברמוב, אמו של הנתבע (להלן: "המתלוננת" / "אמו של הנתבע").
8 התובע והשוטר רצון הגיעו לביתו של הנתבע, ומצאו את המתלוננת מחוץ לדירה. לאחר
9 מספר דפיקות, פתחה את הדלת אשתו של הנתבע, הגבי שירן בן יוסף (להלן: "שירן" או
10 "אשתו של הנתבע"). בדירה גם נכחו ילדיו של הנתבע, ואילו הנתבע לא נכח בבית באותה
11 שעה.

12 15. באותה תקופה טרם היו מצלמות גוף לשוטרים, ולכן אין תיעוד לאירוע ע"י התובע (ר' פרוי
13 עמ' 22 ש' 8).

14 לטענת התובע, הגבי שירן טענה בפניו כי היא ובעלה מסוכסכים עם המתלוננת, והודתה כי
15 הדירה רשומה על שם המתלוננת, אך לטענתה היא ובעלה ערכו שיפוץ בדירה ולכן היא
16 שייכת גם להם.

17 לטענת התובע, בשלב מסוים ביקש לראות את חדרה של המתלוננת, ולעיניו "נגלה מחזה
18 מזעזע ומחריד", כאשר התברר לו כי המתלוננת חרף היותה אישה מבוגרת, ישנה על מזרן
19 דק, המונח ברצפת החדר, ואילו החדר ריק מתכולה.

20 לטענת התובע, המתלוננת ביקשה ממנו להוציא את בנה ורעייתו מהדירה, אך הוא הבהיר
21 לה שאין לו סמכות לעשות זאת, אלא רק באמצעות בית המשפט. כמו כן, בסיום הביקור
22 בדירה, הופנתה המתלוננת לתחנת המשטרה באופקים, שם קיבלה סיוע והופנתה לבני
23 משפחה בלוד.

24 16. האירוע תועד בווידאו ע"י אשתו של הנתבע. סרטוני הווידאו וכן תמלול של הסרטונים
25 הוגשו לתיק (ר' נספח 11 לראיות הנתבע).

26 מתמלול ההקלטה הראשונה עולה כי כאשר התובע והשוטר רצון נכנסו לדירה, המתלוננת
27 אכן טענה כי בנה וכלתה אינם מאפשרים לה להיכנס לדירה שלה, וכי הם זרקו את כל
28 הדברים שלה. שירן לעומת זאת טענה כי המתלוננת עזבה את הבית ובכל פעם שהיא מגיעה
29 היא מרימה עליה ידיים, ולכן היא פחדה ממנה ולא פתחה לה את הדלת. שירן הודתה כי
30 הדירה היא של המתלוננת, אך טענה כי הדירה רשומה גם על שם הנתבע.

31 בתמלול ההקלטה השנייה, נשמע התובע כשהוא מייעץ למתלוננת, בין היתר את הדברים
32 הבאים: "אני במקומך הייתי עושה... מעיף אותה מהבית, זה דבר ראשון, דבר שני בשביל

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

- 1 לעשות את המהלך הזה, צריך בית משפט...ללכת לבית משפט להוציא צו להוציא אותה
2 מהבית, בסדר? אחרי זה תעשי כבר את השיקולים שלך".
3 בתמלול ההקלטה השלישית, בשלב מסוים נרשם: "(מדברים בחדר אחר לא שומעים
4 טוב)". זהו ככל הנראה השלב בו נכנס התובע לראות את חדרה של המתלוננת. בסיום
5 התמלול הנ"ל, ציין התובע בפני המתלוננת: "תעודה מזהה ולתחנה המשטרה תטפל
6 בהכל".
- 7 17. באותו היום, לאחר אותו אירוע, פרסמה שירן פוסט ברשת הפייסבוק, כדלקמן: "חובה
8 שיתוף למען זכויות האזרח!!! תיראו איך הדיבור של השוטר צוריאל ממשטרת אופקים
9 שאמור להגן על אזרחים והזכויות שלהם משפיל ופוגע בבן אדם שנמצא לידו ומקשיב לכל
10 מילה שלו...פשוט בושה למשטרת ישראל" (נספח 12 לראיות הנתבע).
11 לפוסט צורף סרטון הוידאו שתיעד את האירוע.
12 הנתבע גם כן פרסם בזמנו פוסט ברשת הפייסבוק, בגין אותו אירוע, כדלקמן: "רבתי היום
13 היה אצלי בבית שוטר בשם צוריאל שוחט ואומר לאמא שלי ליד הילדים שלי ומסביר לה
14 שהוא היה מעיף את אשתי מהבית אם הוא היה במקום אמא שלי השוטר ועוד מסביר
15 לאמא שלי איך לעשות את זה ומשפיל את אשתי בזמן שאני לא נמצא בבית השוטר הזה
16 כבר ניסע פעם גם לי לדחוף תיק שיצאתי זכאי בבקשה לשתף שלא יהיה יותר במדינה
17 שלנו נוכלים כאלו" (מוצג 4 לראיות התובע).
18 לפוסט זה, גם כן צורפו סרטונים / תמונות מאותו אירוע.
19 הפרסומים הנ"ל אינם נתבעים במסגרת התביעה דנן.
- 20 18. ביום 22.02.17, היינו כשלושה ימים לאחר אירוע הביקור בדירת הנתבע, הגישה שירן
21 בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, כנגד חמותה, אמו של הנתבע -
22 (ה"ט 02-17-48291). הבקשה נדונה בפני כב' השופט אלון גביזון, ובמסגרת הדיון באותו
23 היום, שהתקיים בהיעדר אמו של הנתבע, טענה שירן כי היא כל הזמן מגיעה אליה לבית
24 ותוקפת אותה, מרימה עליה ידיים ובוועטת בה, גם בפני ילדיה. שירן הראתה לשופט סרטון
25 שצילמה, המתעד לכאורה את יחסה של חמותה כלפיה. בהמשך לטענותיה של שירן, ניתן
26 באותו היום צו הגנה זמני, האוסר על אמו של הנתבע להימצא בקרבת דירתה של שירן.
27 בדיון שהתקיים בהמשך, במעמד שני הצדדים, ולאחר שאמו של הנתבע שטחה טענותיה
28 בפני בית המשפט, לפיהן הבית הוא שלה - בהמלצת בית המשפט ובהסכמת הצדדים - נותר
29 צו ההרחקה על כנו למשך 3 חודשים נוספים (נספח 9 לראיות הנתבע) (להלן: "הליך
30 ההטרדה" / "צו ההרחקה", בהתאמה).
- 31 19. בהמשך, בחודש 03.2017, הוגשה על ידי אמו של הנתבע, תביעה לבית משפט לענייני
32 משפחה, בעניין הזכויות בדירה. תביעה זו נדונה גם כן בפני כבוד השופט אלון גביזון. ביום
33 15.05.18, הגיעו הצדדים להסכמה, אשר קיבלה תוקף של פסק דין, לפיה, הנתבע ירכוש

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

1 את זכויותיה של אמו בדירה בסכום של 270,000 ₪ (נספח 10 לראיות הנתבע) (להן: "הליך
2 פירוק השיתוף בדירה").

דיון והכרעה

5 20. לאחר שעיינתי בטענות, בעדויות ובראיות הצדדים, מצאתי כי דין התביעה להתקבל ולהלן
6 יפורטו נימוקי.

דיון בטענות מקדמיות / כלליות שהעלה הנתבע בסיכומיו

9 21. לטענת הנתבע דין התביעה להידחות מכוח "חזקת השקר", לאור שורת הסתרות עובדתיות
10 מהותיות, היורדות לשורש העניין. התובע הסתיר בכתב תביעתו את הפוסט המקורי
11 שנרשם ע"י הנתבע מיום 17.04.20, והציג רק את הסרטון שצורף לפוסט וכן את התגובות
12 הנוחות לו. התובע גם הסתיר את מסכת האירועים אשר קדמו לאותו הפוסט ואשר החלו
13 כבר בשנת 2012.

14 לטענת הנתבע, על פי הפסיקה הנוהגת, בעל דין שמוסר ביודעין עדות שקרית בנושא מרכזי
15 להתדינות המצוי בליבת המחלוקת, יש להכריע את הדין לחובתו. כמו כן, אין לעשות
16 שימוש לרעה בהליך שיפוטי, כאשר כלל זה אוסר על בעל דין לפתוח בהליך משפטי
17 בהתבסס על טענה שקרית או הסתרה מכוונת של עובדות מטריאליות כאלה ואחרות.

18 22. התובע אכן לא צרף לכתב תביעתו את הפוסט שפרסם הנתבע ביום 17.04.20.
19 כאשר ב"כ התובע נשאל בדיון קדם משפט מיום 05.10.21: "למה בכתב התביעה מתחילים
20 מהפוסט השני ולמה לא מציינים בכתב התביעה את האירועים הקודמים", השיב: "לא
21 מצאתי לנכון לציין זאת ואני מתחרט על זה. זה היה מחזק את התביעה" (פרוי' עמ' 2 ש'
22 11-12) (וראה בעניין זה גם סעיף 19 לתצהיר התובע).

23 23. סבורני כי מלכתחילה היה על התובע להציג גם את הפוסט, וזאת כרקע לפרסומים
24 הנתבעים על ידו, ואשר צורפו / נרשמו בהמשך וכתגובה לאותו פוסט מקורי. לא ברור מדוע
25 הפוסט לא גולה בכתב התביעה.

26 בפוסט מגולל הנתבע מנקודת מבטו את אירוע מתן דו"ח הקורונה, ומספר כי יצא לקניות
27 אצל "דודו ממתקים" ונתפס עת יצא מהקניות. בפוסט המקורי צוין שמו המלא של התובע,
28 וכן צוין כי היה עם הנתבע בבית משפט חצי שנה קודם לכן, וכי יצא "אשם" בכך ש"לקח
29 את החוק לידיים". הנתבע סיפר כי "אותו שוטר" עצר אותו בטענה ל"בדיקה שגרתית",
30 ולאחר שהמתין, מסר לו דוח למרות שהסביר שיצא לקניות, וזאת כנקמה. בסיום הפוסט
31 פנה התובע בטרזניה למשטרת ישראל, שנותנת לאותו שוטר שוב "לחזור לעשות פשיעה
32 כנגד אזרחים חפי מפשע".

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

24. מאחר שהפוסט לא גולה ולא צורף לכתב התביעה, ומאחר שלא התבקש תיקון כתב התביעה, הרי שהפוסט אינו נמנה עם פרסומי לשון הרע הנתבעים. אולם, לא מצאתי כי יש באי גילוי הפוסט המקורי משום הסתרה זדונית וחסרת תום לב, כפי שטוען הנתבע, ובטח לא כזו אשר יש בה כדי להביא לדחיית התביעה. כמו כן, אין באי גילוי הפוסט, אשר התגלה בשלב מוקדם של ההליך, ושימש חלק מהגנת הנתבע, כמתן שקר זדונית ומכוונת, כפי שניסה הנתבע לטעון.
25. באשר לתגובות שצורפו לכתב התביעה, הנתבע לא הראה מדוע לגישתו הייתה עריכה מגמתית של התגובות ע"י התובע, ואילו תגובות חשובות לא גולו לטעמו.
- התובע התמקד בתביעתו באמירות המהוות לשון הרע, לגישתו, וכן צירף צילום של אותן אמירות מתוך הפוסט, כאשר ניתן לראות גם את התגובות שבאו לפני ואחרי התגובות נשוא התביעה.
- ור' עדות התובע, כאשר נשאל מדוע לא הראה את כל התגובות לפוסט: **"התייחסתי לתגובות שהכפישו את שמי וגרמו לי ולמשפחתי להרגשה נוראית... היו תגובות שנכתבו במשך מספר ימים. כל יום התווספו עוד תגובות. לא ציינתי את כולן בתצהיר"** (פרו' עמ' 15 ש' 11-17).
- מקובלת עלי עמדת התובע לפיה לא היה צורך להראות את כל שלל התגובות לפוסט, אלא רק את אלו הרלוונטיות לתביעה, ובטח כאשר לא הוכחה עריכה מגמתית של התגובות, או הסתרה מכוונת של תגובה כזו או אחרת.
26. התובע לא הזכיר בכתב תביעתו את אירוע העיכוב והמעצר של הנתבע משנת 2012, את התביעה הנזיקית שהתנהלה בעקבות אותו אירוע, וכן את אירוע הביקור בביתו של הנתבע משנת 2017.
- גם בנוגע לאירועים הנ"ל, טען התובע כי הוא לא מצא לנכון לצינם בכתב התביעה, וכי הוא מתחרט על כך, כאשר לגישתו יש בהם דווקא כדי לתמוך בתביעה ולהראות את התנהלותו של הנתבע. ור' תשובת התובע כאשר נשאל בעניין זה: **"ב- 2017 נרשם נגדי פוסט בפייסבוק מאותו אזרח...לא התייחסתי לפוסט הזה, מדובר במפגשים שקרו לאחר מספר שנים, זה לא משהו עקבי. המפגש הראשון שנתתי סיוע כשוטר, האירוע השני זה האירוע שהיה בבית. לא ראיתי שום רלוונטיות"** (פרו' עמ' 25 ש' 20-22).
- התביעה הוגשה בגין התגובות של הנתבע לפוסט שפורסם ע"י הנתבע בעקבות אירוע מתן דוח הקורונה. לכל אורך ההליך, הכחיש התובע כל קשר בין האירועים הקודמים לבין מתן הדו"ח. התובע טען כי מפגשיו עם הנתבע לאורך השנים היו אקראיים, ובמסגרת מילוי תפקידו כשוטר בתחנת אופקים. כמו כן הכחיש כי פעל כלפי הנתבע מתוך התנכלות או נקמה בגין אותם אירועים או בגין התביעה הנזיקית.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

- 1 אם כן, סבירה בעיני הטענה, כי התובע בחר להתמקד באירוע מתן דוח הקורונה בלבד, ולא
2 באירועים קודמים, שאירעו שנים קודם לכן, ולפיכך גם לא ראה לנכון לציין את אותם
3 אירועים בכתב תביעתו.
4 האירועים הקודמים כאמור, גולו בשלב מוקדם של ההליך – בכתב הגנתו של הנתבע
5 ושימשו חלק מהגנתו. התובע לא הכחיש את האירועים ואף פירט לגביהם, מנקודת מבטו,
6 בכתב התשובה שהגיש לכתב ההגנה.
7 אשר על כן, לא מצאתי כי יש לדחות את התביעה ולו בשל העובדה כי האירועים הקודמים
8 הנ"ל לא גולו בכתב התביעה.
9 27. לטענת הנתבע, התובע גם לא ציין בכתב תביעתו כי דו"ח הקורונה שנתן לנתבע בוטל
10 לבסוף. הנתבע אולם לא הוכיח כי התובע ידע שהדו"ח בוטל.
11 התובע העיד כי לא ידע שהדו"ח בוטל: **"אני לא יודע אם בוטל או שלא בוטל... אם בוטל**
12 **לא אני ביטלתי"** (פרוי' עמ' 17 ש' 39-40, עמ' 18 ש' 1-2).
13 28. לטענת הנתבע, התובע לא שלח לו מכתב התראה טרם הגשת התביעה, דבר המעיד על חוסר
14 תום ליבו בהליך. התובע אולם טוען כי אכן ניסה לשלוח מכתב התראה לכתובתו של הנתבע
15 בעיר אופקים, אך המכתב חזר לשולחו לאחר שלא נדרש ע"י הנתבע. כך לטענת התובע, גם
16 בירור במשרד הפנים לא העלה כתובת אחרת.
17 במהלך חקירתו של הנתבע הוצג גם אישור מסירה שחזר בסטטוס "לא ידוע במען" (ת/1).
18 התרשמתי כי אכן בוצע ניסיון, מטעם התובע, לאתר את הנתבע טרם הגשת התביעה
19 ולהודיע לו לגבי ההליך הצפוי.
20 כך או כך בין אם לא נעשה ניסיון כזה, הרי שעובדה זו אינה שומטת את הקרקע מתחת
21 התביעה, וניתן לשקול עניין זה בשלב הנזק.
22 29. לטענת הנתבע, התובע ניסה לשפר עמדות ולהרחיב חזית בתצהיריו, על בסיס ראיות הגנה
23 שהגיש הנתבע. כך למשל התייחס התובע לראשונה בתצהירו לפסק הדין בתביעה הנזיקית,
24 תוך פרשנות מגמתית וסובייקטיבית לפסק דין חלוט, בניסיון לערער בדיעבד על ממצאי
25 פסק הדין.
26 בעניין זה אציין כי פסק הדין באותה תביעה הוגש לתיק. אם כן כל פרשנות סובייקטיבית
27 שלא תהיה, מצד מי מהצדדים, אין לה מקום. כמו כן לא מצאתי כי יש בטענות התובע
28 בנוגע לפסק הדין, משום ערעור על הכרעות פסק הדין, כפי שטוען הנתבע.
29
30
31
32

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

דיון בטענות הנתבע בנוגע לאירוע המעצר מיום 22.04.12 ובנוגע לתביעה הנזיקית שהוגשה בגין אותו אירוע

30. מכל הראיות שנוהח לפני עולה כי אירוע המעצר משנת 2012 היה אירוע אקראי אליו נקלע התובע במסגרת תפקידו אז, כיומנאי בתחנת אופקים.

מדובר באירוע שהחל מחוץ לתחנת המשטרה, בעיר אופקים, בנוכחות השוטר ויימן בלבד, כאשר ויימן הוא שעיקב את הנתבע לתחנה. התובע נכנס לאירוע, כאשר ויימן החליט על מעצרו של הנתבע, וביקש את עזרתו של התובע על מנת לאזוק את הנתבע, ולצורך כך הופעל כוח סביר על ידי השניים (ראו סעיף 70 לפסק הדין: **"..עבור דרך ההחלטה על מעצרו לרבות תוך הפעלת כוח, גם אם סביר, וכלה בהותרתו בתא המעצר.."** (הדגשה שלי – הח"מ)).

התביעה הנזיקית הוגשה בתחילה, הן נגד המשטרה והן נגד שלושת השוטרים שהיו מעורבים במעצר, ובניהם גם ויימן והתובע. בהמשך אולם, אושרה חסינותם של השוטרים, והתביעה המשיכה להתנהל כנגד המשטרה בלבד, כאשר התובע הגיע להעיד.

ור' גם עדות התובע בנוגע למעורבותו בהליך התביעה הנזיקית: **"ש. אתה יודע מה קבע בית המשפט לגבי האירוע משנת 2012... ת. לא זכור לי. ש. אתה יודע מה נכתב שם? ת. הייתי פעם אחת רק כעד"** (פרו' עמ' 18 ש' 12-15).

31. הנתבע טען בתצהירו כי לתובע הייתה מעורבות מלאה באירוע המעצר, וכי הוא הוכח ע"י התובע בזמן מעצרו, וכן כי התובע יחד עם ויימן, איימו עליו שישברו לו את הידיים (סעיפים 23-24 לתצהיר הנתבע).

אני מקבלת את טענת התובע לפיה, מעורבותו באירוע הייתה שולית והתמצתה בסיוע לשוטר ויימן באיזוק הנתבע, כך עולה מפסק הדין שניתן בתביעה הנזיקית, וראו מה נקבע שם: **"ההחלטה לעכב הייתה כולה של ויימן ואני סבורה כי החלטה זו הייתה שלא כדין"** (סעיף 53 לפסק הדין); **"היה רצף אירועים בניצוחו של ויימן והוא זה שידע גם תוך כדי התרחשות שספק אם היה טעם בעיכוב ובוודאי שאין הצדקה למעצרו. בכל שלב היה זה בכוחו של ויימן להפסיק את ההסלמה והוא לא עשה כן. הכוח היה בידי ויימן ואף הסמכות הייתה בידי..."** (סעיף 63 לפסק הדין); **"העובדה כי בדיעבד קבעתי כי העיכוב היה שלא כדין, אינה שוללת את תום ליבם של השוטרים בזמן אמת כי פעלו על פי הרשאה חוקית. הדבר וודאי נכון לגבי שוחט שידע כי התובע מעוכב ולא בהכרח מעבר לכך..."** (סעיף 75 לפסק הדין) (הדגשה שלי – הח"מ).

כמו כן נקבע כי האמירה **"אם צריך נשבור לך את הידיים"**, נאמרה ע"י ויימן בלבד ולא ע"י התובע (סעיף 37 לפסק הדין). עוד נקבע בפסק הדין כי הנתבע הפריז בתיאור מעצרו כאשר טען, כי תוך כדי האיזוק השוטרים "פוצצו" אותו במכות, שעה שנראה כי אמנם הופעל כוח לשם איזוקו, אולם התיאור של הנתבע היה מוגזם (סעיף 36 לפסק הדין).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

1 כמו כן נקבע בפסק הדין כי הנתבע הפריז בנוק שנגרם לו, אם הנזק הפיזי ואם הנזק הנפשי.
2 כך טענתו כי ידו נשברה באירוע המעצר, התבררה כלא נכונה, כפי שעלה מהמסמכים
3 הרפואיים, אשר העידו על חבלה קלה ביד (סעיפים 38, 77 לפסק הדין).
4 גם טענתו כי בעקבות אותו אירוע סובל מחרדה ונמצא בטיפול פסיכיאטרי, לא הוכחה,
5 כאשר הנתבע לא המציא אסמכתאות רפואיות בעניין זה, ואשתו בעדותה שם שללה
6 לחלוטין פנייה לטיפול פסיכיאטרי או פסיכולוגי (סעיף 39 לפסק הדין).
7 32. אם כן אני קובעת כי אירוע המעצר הינו אירוע אקראי בו היה מעורב התובע, וכי מדובר
8 במעורבות שולית וקצרה - סיוע באיזוק בלבד, כאשר את האירוע כולו, בין אם מחוץ לתחנת
9 המשטרה ובין אם בתחנה, ניהל השוטר ויימן.

10

11 דיון בטענות הנתבע בנוגע להגעת התובע לדירתו בעקבות תלונה אמו מיום 19.02.17

12 33. כאמור, אירוע הגעת התובע לדירת הנתבע מיום 19.02.17, החל בעקבות פניית אמו של
13 הנתבע למוקד המשטרה בתלונה כי בנה (הנתבע), וכלתה, גבי שירן, אינם מאפשרים לה
14 להיכנס לדירה שלה. התובע היה אז במשמרת בתפקיד סייר, והוא שנקרא לטפל בפניה זו,
15 יחד עם שוטר נוסף.

16 גבי שירן הודתה בחקירתה כי היא לא הכניסה את חמותה לדירה באותו היום, מאחר
17 שלטענתה הייתה אלימה כלפיה, וכי חמותה היא שהזמינה משטרה (פרו' עמ' 26 ש' 21-24).

18 34. מהסרטון שצילמה שירן עולה כי התובע נכנס לדירה יחד עם האמא, ובירר את עמדות שני
19 הצדדים בעניין. מן הצד האחד, האמא שטענה כי סולקה מהדירה שבבעלותה וכי כל חפציה
20 הושלכו, ומן הצד השני, שירן שטענה כי האמא מרימה עליה ידיים בפני ילדיה והיא מפחדת
21 ממנה.

22 לטענת התובע, כאשר ביקש לראות את חדרה של האם, נגלה לעיניו מחזה קשה ולפיו החדר
23 היה ריק מתכולה למעט מזרון דק. ור' עדות התובע בעניין זה: "מדובר באירוע מאוד קשה
24 שטיפלתי בו, האירוע הכי קשה שטיפלתי בו במשטרת ישראל. שבית המשפט שואל למה
25 היה הכי קשה, ברגע שאישה נזרקת החוצה ויורד גשם ומאוד מאוד קר, ומבקשת שיפתחו
26 לה את הדלת. גם אחרי שהדלת נפתחה והיא מבקשת להכנס ומבקשת שיתנו לה להכנס
27 לחדר הפנימי בתוך הבית, לקח זמן עד שנכנסה. וגם אחרי שפתחו לי את הדלת, אז היה
28 שם מזרון כזה דק. זה היה האירוע הכי קשה שטיפלתי בו במשטרת ישראל. בסוף האירוע
29 גם לקחתי את האמא לתחנת המשטרה באופקים, ובתחנת המשטרה בתיאום עם
30 החקירות והרווחה, היא נלקחה על ידינו, האמא שלו, נלקחה על ידינו למשפחה, על מנת
31 שתהיה לה קורת גג יותר ראויה מלישון בחדר שיש בו אך ורק מזרון" (פרו' עמ' 21 ש' 34-
32 36, עמ' 22 ש' 1-6).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

- 1 35. לאחר דברים אלו, כאמור לעיל, המליץ התובע לאמו של הנתבע, "אני במקומך הייתי מעיף
2 אותה מהבית", וכן המליץ לה לפנות לבית המשפט לצורך כך.
3 התובע נשאל בחקירתו האם כך אמור לדבר שוטר, והשיב: "אני לא מכחיש שאמרתי את
4 המשפט הזה, זה הגיע ממקום של רגש, בגלל שראיתי את התנאים המחפירים שהלקוח
5 שלך שם את אמא שלו בחדר עם מזרון. בלי קשר אמא שלו ביקשה מלפני שאמרתי שהוא
6 רוצה להעיף אותה מהבית. ואני הפניתי אותה לבית המשפט שיטפל בזה" (פרו' עמ' 22
7 שק 35-36, עמ' 23 ש' 1-2).
- 8 כאשר הוטחה בפני התובע הטענה כי בעקבות האמירה שלו נגרמו נזקים קשים למשפחתו
9 של הנתבע, השיב התובע: "זה לא קשור אלי, אני הגעתי בעקבות קריאה למוקד 100, לא
10 הגעתי כדי לפרק שם את הבית" (פרו' עמ' 23 ש' 6).
- 11 36. שירן העידה כי הסכסוך בינה לבין אמו של הנתבע החלה כשנה לפני אותו אירוע וכי היה
12 לה קשה לחיות עם חמותה תחת קורת גג אחת (פרו' עמ' 26 ש' 29-30). כאשר נשאלה אם
13 כן, מדוע הנתבע מייחס את פירוק השיתוף בדירה לתובע, בעוד הסכסוך עם האמא החל
14 קודם לכן, השיבה: "...הוא נתן לה את הרעיון. רק אחרי שהוא בא היא עשתה פירוק
15 שיתוף, עד אז היא רק הרימה עלי ידיים" (פרו' עמ' 27 ש' 25-27).
- 16 37. הנתבע נחקר אף הוא בכל הנוגע לסכסוך בין אשתו לבין אמו והכחיש כי אמו סולקה
17 מהדירה. כמו כן העיד הנתבע כי הוא לא ידע על מקרי האלימות של אמו כלפי אשתו, וכי
18 אשתו התביישה לספר לו על כך, וזה נודע לו רק לאחר אותו אירוע (פרו' עמ' 30 ש' 16, 19,
19 23-24). כך גם העיד הנתבע כי אשתו סיפרה לו שהסכסוך נמשך תקופה ממושכת (פרו' עמ'
20 31 ש' 1-2). לשאלה כיצד אם כן לא ידע לטענתו עד אותו אירוע על הסכסוך בין אשתו לבין
21 אמו, השיב כי מהבוקר עד הלילה היה בעבודה (פרו' עמ' 31 ש' 4-5).
- 22 עם כל הכבוד, גרסתו של הנתבע בעניין זה אינה אמינה עליו כלל וכלל. הייתכן כי בביתו של
23 הנתבע נתגלע סכסוך ממושך בין אשתו לבין אמו, סכסוך אשר כלל לכאורה אלימות, והוא
24 לא ידע מכך? גם אם לטענתו נמצא רוב היום בעבודה. נשאלת השאלה כיצד לא ידע הנתבע
25 כי חדרה של אמו רוקן מתכולתו, וכי היא ישנה על מזרן דק. טענות הנתבע בעניין זה
26 תמוהות ואינן סבירות.
- 27 38. בהמשך חקירתו נשאל הנתבע מדוע הוא סבור כי התובע הוא שאשם בסכסוך המשפחתי,
28 ור' עדותו בעניין זה: "האם אני חושב שזו ראייה נכונה של הדברים – באופן חלקי תוך כדי
29 נקיטת אחריות אישית של התובע, הוא כיוון אותה לזה. לשאלת ביהמ"ש האם זה לא
30 מתפקידו של שוטר להכווין אזרח לפעולות שיכול לנקוט על פי חוק אני אומר שהוא לבד
31 אמר לגבי להעיף אותה מהבית שלה. הוא אמר לקחתי את זה באופן אישי... הוא פעל
32 מרגש. אני שומע מבית המשפט שאנשים גם בעלי תפקידים יש להם רגש" (פרו' עמ' 31
33 ש' 12-17).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

39. יש לציין כי טרם הגשת התביעה בעניין הזכויות בדירה, על ידי אמו של הנתבע (מחודש 03/2017, הגישה נגדה שירן את התביעה למניעת הטרדה מאיימת (מחודש 02/2017), והרחיקה אותה מביתה לתקופה של כ- 3 חודשים.
ברי כי על רקע הסכסוך המתמשך בין הצדדים, הגישה אמו של הנתבע תביעה בגין זכויותיה בדירה.
אין מחלוקת כי בסופו של יום, ההחלטה לפירוק השיתוף בנכס, בין הנתבע לבין אמו, על ידי מכירת חלקה של האמא לנתבע, הייתה בהסכמה של שני הצדדים.
40. לאור כל האמור לעיל אני קובעת כי הגעת התובע לביתו של הנתבע הייתה אקראית ובמסגרת מילוי תפקידו. ברי כי שוטר יכול במסגרת תפקידו להמליץ לאזרח אשר למשטרה פונה לעזרה, כיצד עליו לפעול במסגרת החוק. את המלצתו של התובע לאמו של הנתבע, דומה אכן כי היה מקום לנסח אחרת, אולם הזמנה לפעול במסגרת החוק, אין בה פסול. לאחר שחזה כדבריו, באשה מבוגרת שהושלכה אל מחוץ לביתה, ללא אפשרות להיכנס, במזג אויר חורפי, וכאשר חדרה מרוקן מתכולה והיא ישנה על מזרון דק על הרצפה. עוד אני דוחה מכל וכל את הטענה כי הסכסוך המשפחתי בין הנתבע ואשתו לבין אמו של הנתבע פרץ בגלל התובע, כאשר ברור כי הוא פרץ זמן ממושך קודם לאותו אירוע, וכאשר התובע בסופו של דבר רק הנחה את האמא, להסתייע בבית המשפט, כאשר המשך ההתנהלות הייתה מסורה בידה.

האם הפרסומים נשוא התביעה מהווים לשון הרע

41. הנתבע אינו מכחיש שביצע את הפרסומים נשוא התביעה מיום 17.04.20. הפרסומים שבוצעו מתועדים והוגשו לתיק. לטענת הנתבע אולם, הפרסומים אינם מהווים לשון הרע. לטענת הנתבע מדובר לכל היותר באמירות שהן בגדר קללות וגידופים על רקע אירוע מתן דו"ח הקורונה מאותו היום, כאשר הנתבע אך הביע תרעומת לגיטימית על התנהלות התובע כשוטר שטיפל באותו אירוע.
42. על פי הפסיקה, השאלה האם הפרסומים מהווים לשון הרע נבחנת ע"י ביהמ"ש בעין אובייקטיבית, ולא בעין סובייקטיבית. כך, אין זה משנה למה התכוון הנתבע בפרסום, וכן אין זה משנה כיצד פירש התובע הפרסום.
כמו כן, יש לבחון את האמירות הנתבעות בגין לשון הרע, על רקע מכלול הנסיבות שסבבו את הפרסום, והקשרם של הדברים.
פסיקה ענפה אשר דנה בקללות וגידופים, קובעת כי לא בכל מקרה ייחשבו קללות וגידופים כלשון הרע, כאשר הדבר תלוי בחומרת הדברים ובנסיבות בהן נאמרו הדברים.
43. הפרסום הנתבע בגין לשון הרע, הינו כאמור תגוביות שפרסם הנתבע לפוסט שהעלה ברשת הפייסבוק, כדלקמן: "שוטר עבריין הוא היה איתי בבית משפט והפסיד על אלימות

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

1 שהייתה מצולמת"; "נשמה שלי כבר היה איתי בבית משפט הפסיד השקרון רצה נקמה";
 2 "שקרון כזה נוכל פשוט נוכל מסקנים (הטעות במקור – הערת הח"מ) אנשים שלא
 3 מצלמים"; "השוטר כבר היה איתי בבית משפט הפסיד יצא שקרון ועוד פעם משקר כמה
 4 אפשר לעשות רע לכולם בלי סיבה".
 5 התגובות הנ"ל לא באו בחלל ריק כי אם בהמשך לפוסט שכתב הנתבע, אף הוא בעניינו של
 6 התובע ובגין התנהלותו כאמור. הנתבע כתב פוסט בו ציין כי קיבל דוח אך בשל כך שיצא
 7 לקניות אצל "דודו ממתקים". הנתבע ציין בפוסט את שמו המלא של התובע וכי הינו שוטר,
 8 וכן ציין כי הוא יצא "אשם" במשפט בגין לקיחת החוק לידיים. עוד ציין הנתבע בפוסט, כי
 9 הדוח ניתן לו ע"י השוטר כנקמה על ההליך המשפטי שניהל נגדו. התובע גם ציין כי אינו
 10 מבין מדוע אותו שוטר ממשיך לעבוד במשטרת ישראל, ותיאר אותו כמי שחוזר ועושה
 11 פשיעה כנגד אזרחים חפים מפשע.
 12 אם כן יש לבחון את התגובות שפרסם הנתבע, על רקע פרסום הפוסט על ידי הנתבע, ועל
 13 רקע הסרטון שצורף לפוסט, וזאת מנקודת אובייקטיביות, של הקורא הסביר.
 14 44. התובע הוצג בתגובות כמי שהינו שוטר עבריין, שהפסיד כבר בבית משפט על אלימות מצדו
 15 כלפי הנתבע, וכשוטר שקרון ונוכל שנתן דוח קורונה מתוך נקמה.
 16 ברי כי יש באמירות כגון דא כדי להשפיל את התובע, לשימו למטרה לשנאה ולבוז בעיני
 17 הקוראים, לבזותו בשל מעשים והתנהגות המיוחסת לו, ואף כדי לפגוע במעמדו או במשרתו
 18 הציבורית.
 19 איך המדובר בקללות ובגידופים סתם כאלו הנשמעים ביומיום בקרב הציבור, כפי שטוען
 20 הנתבע, כי אם באמירות המייחסות לתובע התנהגות שאינה הולמת עד לכדי התנהגות
 21 עבריינית ונוכלות, וזאת במסגרת תפקידו הציבורי כשוטר.
 22 אינדיקציה לסיווג האמירות כלשון הרע, ניתן ללמוד גם ממספר התגובות הלא מבוטל
 23 שגרר אחריו הפוסט, מצד חבריו לפייסבוק של הנתבע, שהגיבו באופן שלילי על התנהגות
 24 התובע, ואף הוסיפו דברים בגנותו. וראו למשל: "אחד כזה אסור שיהיה במשטרה"; "גועל
 25 נפש"; "תן לו בראש בבית משפט"; "אל תוותר לו מחפש אותך... נקמן מגעיל.."; "פח
 26 אשפה"; "בושה שיש שוטרים כאלה במדינה שלנו".
 27 מדובר לטעמי באמירות קשות ופוגעות כלפי התובע, שאינן ברף הנמוך של לשון הרע.
 28 45. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי האמירות הנתבעות מהוות לשון הרע, כהגדרתה בחוק.

האם עומדות לנתבע ההגנות הקבועות בחוק

31 46. לטענת הנתבע, גם אם האמירות מהוות לשון הרע, ממילא עומדות לו ההגנות הקבועות
 32 בחוק, כפי שיפורטו ויידונו להלן, כאשר לטענתו, יש לקרוא את האמירות על רקע ההקשר
 33 העובדתי וההיסטוריה הממושכת בין הצדדים.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

הגנת הפרסום המותר על פי סעיפים 13(5), 13(7) לחוק

- 1
- 2 47. סעיף 13(5) לחוק קובע כי תהא הגנה מוחלטת על פרסום שנעשה בנסיבות, כדלקמן:
- 3 "פרסום על ידי שופט, חבר של בית דין דתי, בורר, או אדם אחר בעל סמכות שיפוטית או
- 4 מעין-שיפוטית על פי דין, שנעשה תוך כדי דיון בפניהם, או בהחלטתם, או פרסום על ידי
- 5 בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך כדי דיון כאמור".
- 6 סעיף 13(7) לחוק קובע הגנה מוחלטת על פרסום בנסיבות כדלקמן: "דין וחשבון נכון והוגן
- 7 על מה שנאמר או אירע כאמור בפסקאות (5) או (6) בישיבה פומבית, ובלבד שהפרסום
- 8 לא נאסר לפי סעיף 21".
- 9 אם כן, דיווח "נכון והוגן" על מה שנאמר או אירע בהליך משפטי הוא בגדר פרסום מותר
- 10 לפי החוק.
- 11 48. לטענת הנתבע הוא הסתמך בפרסום על פסק דין פומבי וחלוט, שניתן בתביעה האזרחית,
- 12 לפיו, התובע נתבע בבית משפט על אלימות מתועדת והפסיד. לכן כתב הנתבע כי התובע פעל
- 13 מתוך נקמה. לטענת הנתבע הוא הדיוט שאיננו משפטן, ולכן אין לדקדק עמו בשל המונחים
- 14 בהם השתמש בפרסום. הנתבע טוען כל ניסיון של התובע לפרש את פסק הדין בתביעה
- 15 הנזיקית כאילו מעורבותו באירוע המעצר או בתביעה הייתה שולית, חוטאת לאמת,
- 16 ומהווה ערעור שלא כדין על פסק דין חלוט.
- 17 49. בע"א 348/85 בן ציון נ' הוצאת מודיעין בע"מ ואח', נדונה השאלה מהו דיווח נכון והוגן ע"פ
- 18 סעיף 13(7), ונקבע: "כדי שפרסום חוזר ייחשב לנכון והוגן, הוא אינו חייב להיות חזרה
- 19 מילולית אף לא חזרה מלאה של הפרסום הקודם. די שיבטא את רוח הדברים. ומאחר
- 20 שכך, תנאי הוא שהחזרה, שאינה חייבת להיות מילולית או מלאה, תשקף את תוכן
- 21 הפרסום הקודם בצורה נכונה והוגנת, כלומר לא תוציא דברים מהקשרם, לא תיתן להם
- 22 ביטוי חד-צדדי או בלתי מאוזן ולא תציג אותם באור אחר או תיתן להם משמעות שונה
- 23 מאלה שבפרסום הקודם".
- 24 50. אני קובעת כי הפרסום במקרה דנן, אינו מהווה דיווח נכון והוגן על פסק הדין בתביעה
- 25 האזרחית, כפי שטוען הנתבע.
- 26 ישנם אי דיוקים משמעותיים במה שנרשם על ידי הנתבע, תוך הטחת הכפשות בתובע, אשר
- 27 כלל לא מוצאות ביטויין בפסק הדין.
- 28 כך למשל, התובע הוצג כמי ש"נאשם" בבית המשפט בגין אלימות. הביטוי "נאשם" מקובל
- 29 בהליך פלילי, ולא בהליך אזרחי כמו במקרה דנן. גם אם לא נדקדק במונחים בהם השתמש
- 30 הנתבע, הרי שממילא לבסוף ההליך האזרחי כלל לא נוהל כנגד התובע באופן אישי אלא
- 31 כנגד המשטרה, וכנגדה ניתן פסק הדין.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

1 אני דוחה את הטענה של הנתבע לפיה הינו הדיוט ולא משפטן ולפיכך אין לדקדק עמו בגין
 2 כך שלא השתמש במונחים הנכונים.
 3 בפסק הדין בתביעה הנזיקית כלל לא נקבע כי התובע עבריין, או כי עבר על חוק כלשהו, או
 4 כי הוא נוכל או כי שיקר במשפט, כפי שהוצג בפרסום, ולא נקבע שהפסיד בגין אלימות
 5 שהייתה מצולמת.
 6 כמו כן, וכפי שכבר הוכרע לעיל, מפסק הדין עולה כי מעורבותו של התובע באירוע המעצר
 7 הייתה שולית, כאשר נקבע בפסק הדין שהעובדה שבדיעבד נקבע שהעיכוב היה שלא כדין,
 8 אינה שוללת את תום ליבם של השוטרים בזמן אמת, כי פעלו לפי הרשאה חוקית, והדבר
 9 וודאי נכון לגבי התובע (סעיף 75 לפסק הדין).

10 51. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי הגנת החסינות בגין דיווח נכון והגון על הליך משפטי,
 11 לא חלה על הפרסומים נשוא התביעה.

12

13 הגנת אמת הפרסום על פי סעיף 14 לחוק

14 52. לטענת הנתבע, חלה על הפרסום הגנת "אמת דיברתי", כאשר אותות האמת עולים לטענתו
 15 הן מפסק הדין החלוט בתביעה האזרחית והן מהעובדה כי דוח הקורונה בוטל לבסוף.

16 53. סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע קובע כי הגנת "אמת הפרסום" בנויה משני יסודות
 17 מצטברים, אמיתות הפרסום, וקיומו של עניין ציבורי הנלווה לפרסום.

18 הלכה היא, כי עצימות הראיות להוכחת ההגנה, צריכה להיות בהלימה עם חומרת
 19 הפרסומים המהווים לשון הרע. כך כאשר מדובר בפרסומים המייחסים לנפגע מעשים
 20 פליליים או בלתי מוסריים, יידרשו ראיות בעלות משקל רב וכבד יותר מהנדרש בדרך כלל
 21 בהליכים אזרחיים, על מנת להוכיח כי הפרסום הינו אמת (ר' סקירת הפסיקה בעניין זה,
 22 כפי שהובאה בע"א 7426/14 פלונית נ' עו"ד אורי דניאל (פורסם במאגרים משפטיים)).

23 54. הנתבע פרסם כי התובע הוא "שוטר עבריין", וכן כי "הפסיד על אלימות" בבית משפט.
 24 הנתבע טוען כי הפרסום היה אמת לאמיתה שכן בית המשפט קבע בפסק הדין שניתן
 25 בתביעה הנזיקית כי המעצר היה שלא כדין ובניגוד לחוק, והרי עבריין הוא מי שעבר על
 26 החוק.

27 בפסק הדין נקבע אמנם כי ההחלטה לעכב את הנתבע, הייתה שלא כדין, וכן נקבע כי גם
 28 חוקיות המעצר מוטלת בספק (ר' סעיפים 53, 60 לפסק הדין). אולם כפי שהודגש בפסק
 29 הדין שם, וכפי שכבר פורט לעיל, אירוע המעצר הינו אירוע אקראי בו היה מעורב התובע,
 30 ומעורבותו הייתה שולית וקצרה - סיוע באיזוק בלבד, כאשר את האירוע כולו אם מחוץ
 31 לתחנת המשטרה ואם בתוך תחנת המשטרה, ניהל השוטר ויימן. כמו כן, ממילא פסק הדין
 32 הינו כנגד המשטרה, שהעניקה חסינות לשוטרים, ולא כנגד מי מהשוטרים עצמם, ובטח
 33 שלא כנגד התובע באופן אישי. זאת ועוד, המונח "עבריין" לקוח מעולם המשפט הפלילי,

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

- 1 ואילו במקרה דנן, נוהל הליך אזרחי – נזיקי, כנגד המשטרה. אם כן, לא הוכח לפניי כי
2 התובע הוא "שוטר עברייני", או כי הוא, באופן אישי, הפסיד לנתבע בתביעה הנזיקית.
- 3 55. הנתבע פרסם גם כי התובע הינו "שקרן", "נוכל" וכי נתן לו דו"ח קורונה כי "רצה נקמה".
4 כך לטענת הנתבע דוח הקורונה התגלה כדוח שקרי וכוזב, וניתן לו בהמשך לאירועים
5 הקודמים שהיו בינו לבין התובע, וכנקמה על הפסדו של התובע בתביעה. עוד לטענת הנתבע,
6 התובע התגלה כמי שאינו דובר אמת, כאשר בזמן מתן הדוח טען שלא מכיר את הנתבע,
7 אך בחקירתו הודה כי מכיר אותו ואת אשתו.
- 8 56. אני דוחה את טענת הנתבע לפיה דוח הקורונה התגלה כדוח שקרי וכוזב.
9 כאמור, אירוע מתן הדוח היה ביום 17.04.20. בהודעת דוברות משרד הבריאות מיום
10 14.04.20, אותה המציא הנתבע בעצמו (מוצג נ/1 שהוגש מטעמו בדיון ההוכחות), ועל פי
11 תקנות שעת חירום (הגבלת פעילות), נקבע כי בתקופה שבין ה – 14.04.20 ועד יום חמישי
12 16.04.20: "לא יוכל אדם לצאת להצטייד מחוץ ליישוב מגוריו במזון, תרופות ומוצרים
13 חיוניים וכן לשם קבלת שירותים חיוניים, למעט אם ביישוב מגוריו לא קיימים שירותים
14 אלו, ואז יוכל לקבלם ביישוב הסמוך ליישוב מגוריו. כמו כן, יציאה ממקום מגורים
15 תתאפשר רק למרחב הציבורי לזמן קצר ולמרחק של עד 100 מטרים". בהמשך לדברים
16 אלו, עודכנה ההודעה ונרשם: "תוקפן של תקנות שעת חירום (הגבלת פעילות) יוארכו עד
17 ליום ראשון, 19 באפריל 2020".
- 18 אם כן, ביום מתן דו"ח הקורונה, הייתה גם הייתה הגבלת יציאה מחוץ לתחומי עיר
19 המגורים. אציין כי על פי ההגבלות הנ"ל, גם לא ניתן היה לצאת מחוץ לתחומי העיר לצורך
20 רכישת מזון, אם ניתן היה לרכוש את המזון בעיר המגורים, וכך גם לטענת הנתבע, ממילא
21 רכישת המשקאות הייתה בתוך העיר, ולא מחוץ לעיר, כאשר הודה כי לאחר רכישת
22 המשקאות יצא מחוץ לעיר, על מנת לראות דירה שבונה במושב סמוך. ומכאן הרי שיציאתו
23 של הנתבע מחוץ לעיר הייתה שלא כדין.
- 24 העובדה כי לבסוף בוטל דוח הקורונה בערעור שהגיש הנתבע, תוך קבלת הטענה כי אך יצא
25 לקניות, אינה מעידה כי מלכתחילה הדו"ח ניתן שלא כדין.
- 26 ר' בעניין זה עדות התובע לפיה הנתבע הראה לו "שקיות עם בירה" לאחר שהביא לו את
27 הדו"ח, וכי לשוטר אין סמכות לבטל דוחות לאחר שנרשמו, אלא באמצעות ערעור על הדוח
28 בלבד (פרו' עמ' 25 ש' 24-27).
- 29 57. אני דוחה גם את הטענה לפיה התובע שיקר באירוע מתן דוח הקורונה, וטען כי אינו מכיר
30 את הנתבע. בתמלול השיחה בין הנתבע לבין התובע מאותו אירוע, ניתן ללמוד כי כאשר
31 הנתבע הבין כי הוא מקבל דוח בגין אי ציות להנחיות משרד הבריאות, טען בפני התובע, כי
32 כבר נתן לו דוח כוזב בעבר, וכאשר התובע תמה: "**אני נתתי לך דוח?**" השיב הנתבע: "**על**
33 **שקר, אתה וגדי וימן**", אך התובע השיב: "**אני לא נתתי לך שום דוח**". בהמשך ציין התובע:

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

1 " ... מיכאל זה הדו"ח שלך". או אז השיב לו הנתבע: "עזוב, אתה לא יודע אפילו מה שם
2 שלי", התובע בתגובה: "אתה הזדהתה בפני ברישיון נהיגה", הנתבע: "מה זה הזדהיתי?
3 את מכיר אותי היינו בבית משפט ביחד, אתה מכיר אותי טוב מאוד, עצרת אותי בכוונה
4 בשביל להביא לי דוח... ובהמשך: הנתבע: "אני ואתה היינו בבתי משפט, נכון? התובע:
5 "אוקיי". הנתבע: "אתה מחפש אותי" התובע: "אני מחפש אותך?... איך אני מחפש
6 אותך?" הנתבע: "אתה יודע טוב מאוד. אני ניצחתי אותך בבית משפט..." התובע: "אותי
7 ניצחת בבית משפט?".
8 מהשיח הנ"ל התרשמתי כי התובע ידע מי עומד מולו, אם לא מיד בתחילת השיחה, אז
9 בהמשכה. לא מצאתי, כי התובע הכחיש או "שיקר" במהלך אירוע מתן דוח הקורונה, כי
10 הוא מכיר את הנתבע, או הכחיש שהתנהלה תביעה נזיקית.
11 התובע גם הודה בחקירתו הנגדית כי הוא הכיר את הנתבע מתוקף תפקידו כשוטר, זאת
12 החל מהאירוע משנת 2012, ולא מעבר לכך (ר' פרו' עמ' 13 ש' 22, עמ' 14 ש' 14-13).
13 לא מצאתי גם כל הצדק לכינויו של התובע כ – "נוכל". הנתבע לא הראה מדוע יש לראות
14 את התובע כנוכל.
15 58. כמו כן אני קובעת, כי לא הוכח שדוח הקורונה ניתן על ידי התובע מתוך נקמה בנתבע, על
16 שהגיש תביעה נזיקית בגין אירוע העיכוב והמעצר משנת 2012, או בגין זכייתו באותה
17 תביעה, ו/או בגין האירועים הקודמים בין הצדדים.
18 התובע הוצב באותו מחסום בכביש 241 במסגרת עבודתו, על מנת לאכוף את התקנות
19 וההנחיות בעניין הקורונה. אין כל אינדיקציה לטענה כי התובע חיפש בכביש את הנתבע,
20 או עצר אותו בצד הכביש, אך משום שזיהה אותו מאותו אירוע משנת 2012 או בשל התביעה
21 הנזיקית שהתנהלה נגד המשטרה, או משום ההפסד בה. מצאתי כי מדובר באירוע אקראי
22 לחלוטין.
23 כאמור לעיל, התובע הוכיח כי באותו היום, הוא נתן דו"ח קורונה לשני אנשים נוספים,
24 באותו הכביש, אשר נמצא כי הם יצאו מהעיר שלא לצורך חיוני.
25 התרשמתי מצפייה בסרטון מתן הדוח לאדם הנוסף, כי התנהלות התובע כלפיו, הייתה
26 דומה להתנהלותו התובע כלפי הנתבע.
27 כמו כן כאמור, נמצא כי הדוח שניתן לנתבע, ניתן כדין.
28 לא מצאתי גם כל עילה לנקמה או להתנכלות בנתבע מצדו של התובע, בשל האירועים
29 הקודמים בין הצדדים, היינו, אירוע העיכוב והמעצר משנת 2012 ו/או התביעה הנזיקית
30 ותוצאותיה, ו/או אירוע הגעת התובע לביתו של הנתבע משנת 2017. אירוע המעצר כאמור
31 היה אירוע אקראי בלבד, שארע כ – 8 שנים טרם האירוע נשוא התביעה.
32 כך גם לא מצאתי כל קשר בין אירוע הגעת התובע לביתו של הנתבע משנת 2017, לבין אירוע
33 מתן דוח הקורונה משנת 2020. בין האירוע הנ"ל ישנו הפרש של 3 שנים. כפי שנקבע לעיל,
34 דובר באירוע אקראי בו נדרש התובע לטפל בתפקידו כסייר. לא מצאתי אולם כל עילה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

1 לנקמה מצד התובע, בשל אותו אירוע, שכן לתובע לא הייתה כל מעורבות אישית באירוע.
 2 ואומנם לאחר אותו אירוע, הנתבע ואשתו פרסמו פוסטים בגנות התובע, ודומה כי התובע
 3 ידע על אותם הפוסטים בסמוך לפרסומם, אך בחר להבליג ולא לפעול בעניינם.
 4 ור' בעניין זה עדות התובע לפיה אופקים היא עיר קטנה ורוב התושבים מכירים אחד את
 5 השני, וכי היו לו מקרים בהם יצא לו לטפל באירועים עם אותם אנשים, אך פעם לא טענו
 6 לגביו כי הוא מתנכל אליהם, או מחפש אותם (פרו' עמ' 25 ש' 5-1).
 7 59. לסיכום, לא עלה בידי הנתבע להוכיח את נכונות הפרסום, כאשר התמונה אותה ניסה
 8 להציג בפרסום, היינו – הצגת התובע כשוטר עבריין, שקרן, נוכל ונקמן לא הוכחה כלל
 9 וכלל.

הגנת תום הלב – סעיפים 15-16 לחוק

12 60. הגנת תום הלב, הקבועה בסעיף 15 לחוק, קמה לנתבע בהתקיים שני תנאים מצטברים.
 13 האחד הוא כי הנתבע עשה את הפרסום בתום לב, והשני הוא כי הפרסום נעשה באחת
 14 הנסיבות המנויות בסעיפי המשנה של סעיף 15 לחוק. ולהלן סעיפי המשנה עליהם מסתמך
 15 התובע:

16 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע
 17 עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

...

19 (2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית
 20 או חברתית לעשות אותו פרסום;

21 (3) הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו
 22 הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעוניין בו ענין אישי כשר;

23 (4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי או
 24 בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו
 25 באותה התנהגות

...

27 (10) הפרסום לא נעשה אלא כדי לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן".

28 61. סעיף 16 לחוק קובע נטלי הוכחה להגנת תום הלב. כך חזקה על נתבע כי פרסום שעשה
 29 באחת הנסיבות המנויות בסעיף 15, אשר לא חרג מתחום הסבירות, הינו פרסום בתום לב.
 30 כמו כן חזקה כי פרסום נעשה שלא בתום לב, אם הפרסום לא היה אמת והנתבע לא האמין
 31 באמיתותו; אם הפרסום לא היה אמת והנתבע לא נקט באמצעים סבירים על מנת להיווכח
 32 אם אמת הוא אם לאו; אם הנתבע התכוון באמצעות הפרסום לפגוע במידה גדולה
 33 משהייתה סבירה להגנת הערכים המוגנים בסעיף 15 לחוק.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

62. לא מצאתי כי קמה לנתבע חובה לידע את הציבור על מקרה פרטי של קבלת דוח קורונה באותו היום, זאת תוך סילוף של העובדות, כפי שנקבע לעיל, תוך הצגת מצג של מתן דוח שלא כדין, ורדיפה אישית של הנתבע ע"י שוטר עבריין, נוכל ונקמן שכבר הפסיד בתביעה נגדו על אלימות.
- כמו כן לא ברור כיצד יש בפרסום של הדברים ברשת הפייסבוק כדי להגן על עניין אישי כשר של הנתבע. נראה כי עניינו של הנתבע הוא הפסקת ה"רדיפה" וה"נקמה" הנטענת על ידו, וכן ביטול של הדוח שניתן לו לטענתו שלא כדין ושלא בצדק. ככל שזהו עניינו של הנתבע היה עליו לפעול בדרכים המקובלות על מנת לבוא בחשבון עם התובע כשוטר, אם באמצעות הגשת תלונה נגדו, ואם באמצעות הגשת בקשה לביטול הדוח. הנתבע לא הגיש כל תלונה כנגד התובע בגיף התנהלותו הנטענת, וכמו כן הגשת הבקשה לביטול הדוח נעשתה לאחר פרסום אותו הפוסט והתגובות לפוסט.
- ניתן אולי לומר כי הנתבע הביע את דעתו הלגיטימית על התנהלות של שוטר בתפקידו, אולם סבורני כי הבעת הדעה חרגה מתחום הסביר בנסיבות העניין, כאשר היא כללה גם הכפשות העולות כדי שיוך מעשים בלתי הולמים ואף פלילים לתובע, תוך הצגת עובדות מוגמרות שאינן נכונות.
63. גם טענת הנתבע כאילו הוא נרדף ע"י התובע ולכן פעל כפי שפעל, נדחתה לעיל.
- כך או כך אני סבורה כי באמצעות הפרסום ביקש הנתבע לפגוע בתובע במידה גדולה משהייתה סבירה להגנת הערכים המוגנים בסעיף 15 לחוק, ולפיכך אני קובעת כי הפרסומים אינם חוסים תחת הגנת תום הלב.
64. טענת הנתבע להגנת סעיף 15(10) כאמור, נדחית בזאת, שכן הנתבע לא פירט מדוע לטענתו הגנה זו חלה במקרה דנן, ומכל מקום לא מצאתי כי היא רלוונטית או חלה בעניינו.
- עוד טען הנתבע, כי ניתן לראות בתמלול הסרטון הראשון מאותו אירוע, מטעמו של התובע, כי התובע אמר לו "תקשיב חמר אין סגר". כך לטענתו התובע זלזל בו והשפיל אותו בכינוי זה. צפייה בסרטון שתומלל מעלה כי התובע אמר: "תקשיב חמר אין סגר", ולא כפי שנרשם בתמלול מטעמו, כאשר ככל הנראה מדובר בטעות סופר בתמלול או בשגיאה בהבנת הדברים ע"י המתמלל. אם כן, טענות הנתבע בעניין זה נדחות.
65. גם טענת הנתבע כאילו פרסם את הדברים בשעת עדנא דרתחא, דינה להידחות. הנתבע פרסם את הדברים כשעתיים לאחר האירוע, ולא באופן מיידי, כך שלא מדובר בתגובה מיידידת שיצאה מפיו של הנתבע מבלי שהיה לו זמן להירגע ולחשוב את הדברים. לטעמי, בחלוף כשעתיים מהאירוע, הנתבע יכול היה לברור את דבריו ביישוב דעת.
66. הנתבע הסתמך בסיכומיו על תא"מ 18463-05-20 קוז'יקרו נ' רב אל ואח', שם נדחתה תביעת לשון הרע בגין פרסום בפייסבוק נגד שוטר במסגרת מילוי תפקידו, אמירות כגון: "חסר חמלה" או "בושה וחרפה", ו"שוטר" "מתחשב", במירכאות, או "איש בזוי ורע".

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

1 סבורני כי אין באמירות כגון דא את אותה החומרה שבאמירות נשוא התביעה דן, ומכאן
2 כי אין להקיש מפסק דין זה לענייננו. כמו כן, נקבע בפסק הדין, כי ממילא יש באמירות
3 הנ"ל משום אמת וזאת כעולה מתיעוד האירוע, שלא כמו במקרה דן, בו לא הוכחה
4 אמיתות הפרסום.
5 הנתבע גם הסתמך בסיכומיו על פסק הדין בתא"מ 43143-07-20 קורן נ' בושקוב, שם
6 נדחתה תביעת לשון הרע, בגין סדרת תגובות מכפישות ברשת הפייסבוק, בתגובה לפוסט
7 פרסום עסק, אשר הכילו בין היתר ביטויים כגון "נוכל", "הזין הזה", "בן אדם רע",
8 "תפסיק לעקוץ לחיילים את המענק ומקשישים את הפנסיה". בית המשפט קבע כי בחינת
9 התגובות בהקשר בו נכתבו, מעניק להם משקל זעום שאינו עולה כדי לשון הרע אלא כמעשה
10 של מה בכך או זוטי דברים.
11 לא מצאתי כי המקרה הנ"ל דומה לענייננו. שם למשל עסק הפרסום באיש עסקים, כאשר
12 במקרה דן, המדובר בפרסום כנגד שוטר במסגרת מילוי תפקידו, בגין התנהלותו
13 ה"נקמנית" וה"עבריינית" שכבר נדונה והוכרעה לכאורה בפסק דין.
14 כמו כן הנתבע הסתמך על פסק דין בתא"מ 54888-01-12 אמיר וקנין נ' מוטי מועלם, שם
15 נדחתה גם כן תביעה בגין פרסום באינטרנט של אמירות כגון: "נוכל מפיל בפח לקוחות",
16 כנגד בעל עסק. בית המשפט קבע שם כי מדובר לכל היותר בשיח רדוד ובוטה שאינו עולה
17 כדי לשון הרע. בענייננו אין המדובר בתגובות שנבלעו בהמון כאשר דומה כי הפוסט
18 והתגובות גררו אחריהן מספר לא מבוטל של תגובות ע"י אחרים שצפו בהם. כמו כן
19 במקרה דן אין מדובר אך בשיח רדוד ובוטה, אלא הפרסומים הוצגו כעובדות מוגמרות
20 ובחלקן אף מוכרעות בפסק דין שכאילו ניתן נגד התובע עצמו, כשלא כך היו הדברים, כפי
21 שפורט לעיל.
22

דיון בהגנת "זוטי דברים" או "מעשה של מה בכך"

23
24 67. סעיף 7 לחוק מכיל על מעשה עוולה לפי החוק, את הוראת סעיף 4 לפקודת הנוזיקין, לפיה
25 דברי לשון הרע יכולים להיתפס כדברים של מה בכך.
26 לטענת הנתבע מדובר לכל היותר בגידופים ובאמירות במסגרת של תגובות וכמו כן בחינת
27 האמירות בהקשר בו נכתבו מעניק להן משקל זעום שאינו עולה כדי לשון אלא כמעשה של
28 מה בכך או זוטי דברים.
29 68. כפי שהוכרע לעיל בשאלה האם האמירות מהוות לשון הרע, אין מדובר אך בגידופים כפי
30 שטוען הנתבע, אלא גם בייחוס התנהגות בזויה לשוטר בתפקידו, כגון עבריינות (לכאורה
31 תוך טענה כי התובע הואשם באלימות בבית המשפט), נוכלות, מתן דוחות שקריים מתוך
32 נקמה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

69. על פי הפסיקה, תגובה שהיא מענה לפרסום מקורי, עונה להגדרת "הפרסום" שבחוק, אולם יש לתת לה משקל מועט מאשר לפרסום בפוסט מקורי ועצמאי, שכן ההנחה היא כי תגובה נבלעת בין המון התגובות, וכי המשקל שמייחס לה הקורא הוא נמוך יותר (ראה ת"א 47032-04-14 סטרוגנו נ' פלד (פורסם במאגרים משפטיים), וראה ההלכות המצוטטות שם, וכן ראו רע"א 4447/07 מור נ. ברק איי.טי.סי (1995) בע"מ (פורסם במאגרים משפטיים)). במקרה דנן אולם, אין מדובר בתגובות לפוסט שפרסם צד ג' כלשהו, אלא בתגובות של הנתבע לפוסט שהוא פרסם בעמוד הפייסבוק שלו, פוסט אשר יוחד לתובע ועסק בהתנהלותו הקלוקלת כשוטר, ובכך גם עסקו התגובות אשר ליבו לטעמי את האמור בפוסט המקורי, והכפישו עוד יותר את התובע. לא התרשמתי כי במקרה דנן, התגובות של הנתבע נבלעו בהמון התגובות. הפוסט הזמין מספר לא מועט של תגובות, וראו גם שהיו כאלו שסימנו חיוויים כגון "לייק" וכו'.

70. אם כן לא מצאתי כי יש לדחות את התביעה, או לקבוע כי אין מדובר בלשון הרע, אך משום שהפרסומים הנתבעים נעשו במסגרת של תגובות, וזאת כל שכן כאשר אותן תגובות פורסמו בהמשך לפוסט אשר עסק אף הוא בתובע, ולכן במקרה שכזה יש לתת לתגובות משקל גבוה יותר. יחד עם זאת, העובדה כי הפרסומים הנתבעים נעשו במסגרת תגובות, תילקח בחשבון בשאלת הנזק.

הפיצוי בגין לשון הרע

71. לטענת התובע מדובר במספר פרסומי לשון הרע נגדו, אשר בוצעו בכוונה לפגוע בו, ולכן זכאי לכפל הפיצוי המקסימאלי, ע"פ סעיף 7א(ג) לחוק, בסך 142,000 ₪. לטענת התובע מדובר בפרסומים חמורים ביותר, אשר בין היתר מייחסים לו מעשים פליליים, אשר הינם ברף הגבוה של לשון הרע. לטענתו, מדובר בהכפשה קשה, פגיעה בשמו, ביושרו, מקצועיותו כשוטר ותדמיתו כאדם הגון. התובע אזכר בסיכומיו פסיקה אשר דנה בייחוס מעשים פליליים, בין היתר גם כלפי איש ציבור וכלפי שוטר, ובהם נפסק פיצוי בטווח שבין 15,000 ₪ לבין 40,000 ₪ לפרסום. 72. בפסיקה ענפה נקבע, כי בקביעת גובה הפיצוי, יש להביא בחשבון את השיקולים הבאים: אופייה של הפגיעה ונסיבותיה, מעמדם של הפוגע והנפגע, חומרת הפגיעה, תפוצת הפרסום, התנהגות הפוגע, התנהגות הניזוק ומעמדו קודם לפרסום, על איזה פרסום מדובר, האם נשלח מכתב התראה, אם לאו. 73. בענייננו, המדובר בפרסום לשון הרע כנגד שוטר, המכהן בתפקיד ציבורי, ובקשר עם התנהלותו במסגרת תפקידו. מצד אחד, ביקורת כלפי בעלי תפקידים ציבוריים הינה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

- 1 לגיטימית וחשובה, אך במקרה דנן היא הייתה נגועה בסילוף של העובדות, הגזמה,
2 ואמירות מכפישות החורגות מתחום הסביר.
3 כאמור לעיל, את טיב הפרסום במסגרת התגובות יש לבחון על רקע הפוסט המקורי, שכן
4 התגובות לא באו בחלל ריק, כי אם בהמשך ובתגובה לפוסט המקורי אשר נוגע אף הוא
5 בהתנהלותו השלילית לכאורה של התובע כשוטר. המדובר בפרסום מכפיש המייחס לתובע
6 בין היתר התנהגות פלילית כגון עבריינות, אלימות בגינה יצא אשם בבית המשפט, מתן דוח
7 כוזב / שקרי תוך רדיפה של הנתבע מתוך נקמה, תוך שהנתבע מסלף את העובדות אשר
8 הובילו למתן הדוח. הפוסט המקורי נקב בשמו של התובע (וראו גם הסרטון).
- 9 74. אין מחלוקת כי הפרסום בוצע בעמוד הפייסבוק האישי של הנתבע, כאשר מי שחשף אליו
10 אלו חבריו לפייסבוק של הנתבע. ברי כי אין פרסום בעמוד פייסבוק של אדם מן השורה,
11 כפרסום בדף פייסבוק ציבורי. אך יש לציין כי ביחס לפרסום בעמוד פייסבוק פרטי, זכה
12 הפוסט למספר לא מבוטל של תגובות, רובן תמכו בנתבע והכפישו את התובע, כך למשל:
13 **"גם לי הוא עשה אותו דבר", "גועל נפש", "פח אשפה", "בושה שיש שוטרים כאלה**
14 **במדינה שלנו", "אל תוותר לו מחפש אותך...נקמן מגעיל", "עבד כי ימלך".**
15 התובע העיד כי בין אלו שנחשפו לפוסט ולתגובות היו גם חבריו של התובע, והם אלו שהפנו
16 אותו לפוסט (ר' עדות התובע בפרו' עמ' 19 ש' 25-28).
- 17 75. התגובות שפרסם הנתבע, זכו לחיוויי "לייק" ולתגובות עליהן. על פי הפסיקה כאמור לעיל,
18 יש לתת משקל נמוך יותר לפרסום לשון הרע בתגובות, לעומת פרסום לשון הרע בפוסט
19 עצמו, זאת כאשר החשיפה לתגובות הינה נמוכה מהחשיפה לפוסט עצמו, וכמו כן דברים
20 הנכתבים בתגובות נלקחים בעירבון מוגבל יותר מאשר דברים הנכתבים בפוסט. בל נשכח
21 אולם כי התגובות שפרסם הנתבע, הינם בהמשך לפוסט שלו באותו עניין, לפיו, בין היתר,
22 התובע יצא אשם במשפט ונתן לו דוח שקרי כנקמה, ולכן יש לקחת גם עניין זה בחשבון.
- 23 76. מאחר ומדובר במספר פרסומים עוקבים, יש מקום לבחון אותם יחדיו.
24 77. באשר למידת הפגיעה בתובע, אין ספק כי האמירות נשוא התביעה, הכפישו את שמו, וגרמו
25 לו להשפלה, לביזוי, ולפגיעה במעמדו כשוטר ביושרו המקצועי, בעיני הנחשפים לפוסט. כך
26 אני מאמינה כי גם משפחתו של התובע הושפלה מהפרסומים. יחד עם זאת, לא מצאתי כי
27 נגרמה לתובע פגיעה משמעותית לטווח הרחוק. כפי העולה מעדות ויימן, התובע דווקא
28 קודם בתפקידו כשוטר, מתפקיד של סייר, לתפקיד של ראש קבוצת סיור (פרו' עמ' 10 ש'
29 13-15), וכן עמ' 12 ש' 17-20). כמו כן, התובע לא טען כי מעמדו כשוטר ירד בפועל לאחר
30 אותו פרסום או כי אזרחים נהגו בו בזלזול בפועל לאחר אותו פרסום.
- 31 78. לא מצאתי כי המטרה אשר עמדה בפני הנתבע בפרסום התגובות, הייתה דווקא לפגוע
32 בתובע, כי אם הוצאת קיטור בפני חבריו ושיתופם באירוע מתן דוח הקורונה, שלגישתו לא
33 היה מוצדק. השיתוף אולם, חרג מתחום הסביר, ומהווה לשון הרע.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 60798-11-20 שוחט נ' בן יוסף אברמוב

תיק חיצוני:

- 1 79. הוכח כי התובע ניסה למסור לנתבע מכתב התראה ועשה מאמצעים בעניין זה, אך הדבר
2 לא צלח.
3 80. במכלול השיקולים והנסיבות נשוא התביעה דנן וכן ובהסתמך על הפסיקה הנוהגת, אני
4 קובעת כי הנתבע יפצה את התובע בסכום של 25,000 ₪.
5

סוף דבר

- 6
7 81. אני מורה על קבלת התביעה.
8 82. הנתבע ישלם לתובע פיצוי בסך 25,000 ₪ בגין פרסום לשון הרע נגדו, וזאת תוך 30 יום
9 מהיום.
10 83. הנתבע ישלם לתובע שכ"ט בסך של 11,700 ₪ וזאת תוך 30 יום מהיום. נכון שמדובר בסכום
11 גבוה יחסית לסכום הפיצוי שנקבע, אולם התובע נאלץ לנהל הליך משפטי עד תומו כדי
12 לקבל את המגיע לו (התנהל קדם משפט, הוגשו תצהירים, התנהלו דיוני הוכחות, הוגשו
13 סכומים).
14 84. הנתבע ישלם לתובע את הוצאות האגרה, תוך 30 יום מיום דרישה.
15 85. הודע לצדדים זכות ערעור על פי דין.
16 86. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.
17
18
19 ניתן היום, י' תמוז תשפ"ג, 29 יוני 2023, בהעדר הצדדים.
20

רחלי טיקטין עדולם, שופטת

21
22